

1. MIENIĄCY (1) *part praes act*

Teksty nie oznaczają é.

sg m [N mieniący.] ◇ A mieniać(e)go.

Sł stp s.v. 2. mienić, Cn, Linde brak.

1. *Wymawiający [kogo]:* Nie weźmiesz Pána BOgá twego/ na próżność Imienia iego/ bo nie puści niefkaránego/ Pan, ná próżność fię [= *Boga, tj. Jego imię*] mieniącego. *ArtKanc M6.*

2. [Nazywający:

*Zestawienie: jęz. »mieniący spadek« = mianownik: Nominativus casus – myenyący, myanviący ípadek, Myenonek [!], ymyenyak *ReuchlinBartBydg xv.*]*

Synonimy: 2. zest.: imieniak, »mianujący spadek«, mienionek, »mionujący spadek«.

Cf 1. MIENIĆ

MM